

Sygn. akt IV U 520/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2015r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. M. do emerytury od 13 lutego 2014r.

Sygn. akt: IV U 520/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okresy zatrudnienia w (...) Spółce Akcyjnej w W. od 20 grudnia 1979r. do 31 lipca 1982r. i od 1 grudnia 1982r. do 1 kwietnia 1992r. oraz w Zakładzie (...) w Ł. w okresie od 15 marca 1995r. do 31 grudnia 1998r. - z wyłączeniem urlopów bezpłatnych oraz zwolnień lekarskich, co łącznie stanowi 14 lat, 10 miesięcy i 16 dni pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć cały okres pracy w szczególnych warunkach w Zakładzie (...) w Ł., tymczasem organ rentowy ograniczył ten okres, co negatywnie wpłynęło na jego uprawnienia emerytalne (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M. w dniu (...) rok życia. W dniu 10 lutego 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 10 lutego 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 1 dzień, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 4 miesiące i 25 dni, a okresy nieskładkowe 10 miesięcy i 6 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 10 miesięcy i 16 dni, a to z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce Akcyjnej w W. w okresie od 20 grudnia 1979r. do 31 lipca 1982r. i od 1 grudnia 1982r. do 1 kwietnia 1992r., a także w Zakładzie (...) w Ł. w okresie od 15 marca 1995r. do 31 grudnia 1998r. - z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych i zwolnień lekarskich. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 4 kwietnia 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 4 kwietnia 2014r. k.31 akt emerytalnych).

W okresie zatrudnienia w (...) Spółce Akcyjnej w W. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 20 grudnia 1979r. do 31 lipca 1982r. ,tj. przez 2 lata, 7 miesięcy i 12 dni oraz od 1 grudnia 1982r. do 1 kwietnia 1992r. ,tj. przez 9 lat i 4 miesiące, co łącznie stanowi 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 9 lipca 2007r. k.7). W okresie tego zatrudnienia ubezpieczony nie korzystał z urlopu bezpłatnego (świadcstwa pracy z 26 lipca 1982r. i 3 listopada 1998r. k.39 i 43 akt organu rentowego o świadczenie przedemerytalne).

W okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w Ł. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 15 marca 1995r. do 31 grudnia 1998r., co stanowi 3 lata, 9 miesięcy i 17 dni (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 1 marca 2010r. k.8 akt emerytalnych). We wskazanym okresie ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym w okresie od 27 czerwca 1995r. do 28 czerwca 1995r. i od 4 marca 1996r. do 9 marca 1996r., w także w dniu 1 marca 1996r. i 10 października 1997r., co łącznie stanowi 10 dni (wykaz urlopów bezpłatnych z 30 stycznia 2014r. k.21-22 akt emerytalnych). Po wyłączeniu z w/w okresy pracy w szczególnych warunkach 10 dni urlopu bezpłatnego okres pracy w szczególnych warunkach w Zakładzie (...) w Ł. wynosi 3 lata, 9 miesięcy i 7 dni.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.15 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia

okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie organ renty zaliczył do emerytury tylko część pracy w takich warunkach. Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że decyzja organu rentowego powinna być zmieniona, chociaż nie z przyczyn podniesionych przez ubezpieczonego. Z uwagi na regulacje ustawową, zaliczeniu do emerytury na podstawie art.184 w/w ustawy emerytalnej mogły podlegać okresy pracy w szczególnych warunkach przebyte do 31 grudnia 1998r. Z tego względu nie mógł odnieść skutku zarzut ubezpieczonego, że pracę w szczególnych warunkach – w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w Ł. - wykonywał również po 31 grudnia 1998r. - aż do 2010r. Niezależnie jednak od tego stwierdzić należało, że ubezpieczony legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach w (...) SA w W. wynosi 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni, a okres pracy w takich warunkach w Zakładzie (...) w Ł. wynosi (po wyłączeniu 10 dni urlopu bezpłatnego) wynosi 3 lata, 9 miesięcy i 7 dni. Łącznie zaś okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 15 lat, 8 miesięcy i 19 dni. Tymczasem organ rentowy ustalił, że okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wynosi 14 lat, 10 miesięcy i 16 dni, a było to wynikiem pomniejszenia okresu tej pracy nie tylko o okresy urlopu bezpłatnego, ale także o okresy przebywania ubezpieczonego na zwolnieniu lekarskim podczas zatrudniania ubezpieczonego w Zakładzie (...) w Ł. (vide: zaskarżona decyzja k.31 akt emerytalnych). W ocenie Sądu takie działanie organu rentowego było nieprawidłowe. Z wykazu na k.21-22 akt emerytalnych wynika, że w 1997r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim przez 1 miesiąc i 25 dni, a w 1998r. przez 8 miesięcy. Okres ten nie podlega jednak wyłączeniu z okresu pracy w szczególnych warunkach. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, że osiągnięcie do dnia 1 stycznia 1999r. okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w art.184 ust.1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego wg zasad wynikających z art.32 ust.1a pkt 1 tej ustawy, obowiązujących od 1 lipca 2004r. (tak SN w wyroku z 23 kwietnia 2010r. w sprawie II UK 313/09, OSNP 2011/19-20/260; analogicznie Sąd Apelacyjny w Ł. (...) w wyroku z 3 kwietnia 2014r. w sprawie III AUa (...), Lex nr 1451729).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. M. przysługuje prawo do emerytury od (...). ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego (...)życia.